

βάβανος ὁ, Θράκ. Σύμ.

*Αγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος σκάφης εἰς τὴν ὁποίαν ζυμώνουν ἄρτους.

βαβᾶς ὁ, Καππ. (Σιλ. κ.ά.) βαβᾶ Καππ. (*Αραβάν. Φερτ.)

Λέξις πεποιημένη. Πβ. βαβᾶ ἢ. *Ο τύπ. βαβᾶ ἢ ἐκ τῆς κλητικῆς ἢ ἐκπεσόντος τοῦ ς ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ σου, ὁ βαβᾶς σου - ὁ βαβᾶ σου.

Πατήρ. Συνών. βαῖ, κύρις, μπαμπᾶς, πατέρας.

βαβ-βᾶ μόρ. Μεγίστ.

Λέξις πεποιημένη.

Εἰς τὴν παιδικὴν γλῶσσαν ὁ κύων. Συνών. βᾶβου, β-βᾶ.

βαβίξα ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Πιθανῶς *Αλβαν.

Εἶδος εὐμεγέθους σταφυλῆς χρώματος ὑπομέλανος.

βαβίζω *Αθην. (παλαιότ.) *Ανδρ. Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ζάκ. Θήρ. Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ. Σκοπ.) Κέρκ. Κεφαλλ. Μέγαρ. Πελοπν. (*Αρκαδ. Βασαρ. Καλάβρυτ. Κορινθ. Λακων. Λάστ. Μάν. Μαντίν. Μεσσ. Οἰν.) Σέριφ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. βαβίζου Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Εὐβ. Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (*Αράχ.) κ.ά. βαδίζω Ζάκ. βαβλίζω Κύθηρ.

*Εκ τῆς πεποιημένης λέξεως βᾶβ. *Η λ. καὶ μεσν. *Ιδ. Δουκ. (λ. βαβύζειν). Διὰ τὸ βαδίζω ἰδ. Β (βῆτα) 6.

1) *Υλακτῶ ἐνθ' ἄν.: Φρ. Βαβίζει σὰν τὸν τδοῦλλο (ἐπὶ φλυάρου) Μέγαρ. || *Επιδ. *Ο Χριστὸς ἐπέραςε, σκύλλος τὸν ἐβάβριξε *Αθην. Σκύλλος ἐβάβριξε κὶ ἄν ἐβάβριξε, δὲ μ' ἐδάγασε Κύθηρ. || Παροιμ. φρ. Τὸ σκυλλὶ *κεῖ ποῦ τρώει *κεῖ βαβίζει (ἐπὶ τοῦ ἀνταποδίδοντος τὴν εὐεργεσίαν καὶ ὑποστηρίζοντος δι' ἔργων ἢ λόγων τὸν εὐεργέτην) Κορινθ. Τοῦ σκυλλιοῦ ποῦ σὲ βαβίζει ριζ' τ' ἔνα κόκκαλο νὰ κάμῃ πέρα (ἐπὶ πονηροῦ ἀνθρώπου σιωπῶντος διὰ δώρου) Πελοπν. Συνών. ἀλυχτένω, ἀλυχτομανῶ 1, ἀλυχτοῦρῶ 1, ἀλυχτῶ Α 1, ἀυλίζω (Π) 2, βαβουρίζω 4, βᾶζω (Ι), βαῦζω, γαβγίζω, ὑλάζω. 2) Φωνάζω κατὰ τινος καταλαλῶν ἢ ὑβρίζων αὐτὸν ἐνθ' ἄν.: Δὲν πάει νὰ βαβίξῃ! ποῖος τὸν ἀκούει! Πελοπν. Τί ὅλο βαβίζεις; δὲν ἀπόστασες πᾶς; Καλάβρυτ. Τό'χει συνήθειο νὰ βαβίξῃ σὰν δὲν τοῦ δώσουν μερικὸ Λεξ. Δημητρ. 3) Μεμψιμοιρῶ *Ανδρ.: *Απὸ τὸ πρῶν βαβίζει.

βαβίλα ἡ, Πελοπν. κ.ά. — ΜΛελέκ. ἐν *Αττ. *Ημερολ. 17,204.

*Εκ τῆς λέξεως βᾶβ καὶ τῆς καταλ. -ίλα.

1) *Υλακὴ κυνὸς ΜΛελέκ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβιξιά. 2) Μετων. νήπιον διαρκῶς κλαυθμυρίζον Πελοπν.: Σοῦ εἶναι μὲν βαβίλα, δὲν ἔχει ὁ Θεὸς μεράδι μὲ δαῦτο! Συνών. ἰδ. ἐν. βαβᾶκαν.

βαβιλῶνω *Ιων. (Κρήν.) Σύμ. βαβ'λώνου Σάμ.

*Αγνώστου ἐτύμου.

1) *Αναπεταννύω, ἀπλώνω τὰ ἱστία καὶ διευθύνω αὐτὰ πρὸς τι σημεῖον ἐνθ' ἄν.: *Εβαβίλωσέν τα καταπάνω μας (ἐνν. τὰ παννιά) Σύμ. Μὲν σκάφη κατηβαίνει βαβιλωμένη αὐτότῃ. || Φρ. Τὰ βαβίλουσι (ἔφυγε) Σάμ. 2) Μεταφέρω Σάμ.: Τὰ βαβίλουσα τὰ πράματά μ'.

βαβιξιά ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λάστ.) κ.ά.

*Εκ τοῦ ρ. βαβίζω.

*Υλακὴ κυνὸς ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ο λύκος τὸ σκυλλὶ ποῦ δαγκώνει τὸ καταλαβαίνει ἀπὸ τῆ βαβιξιά (εὐκόλως διακρίνονται οἱ ἱκανοὶ ἀπὸ τοῦς ἀνικάνους) Λάστ. Συνών. ἀλύ-

χημα, ἀλυχτιά, ἀλυχτισιά, αὔλισμα 1, αὐλισμός, βαβίλα 1, βᾶβισμα, βαγμονή, βᾶνσμα, γάβγισμα.

βάβισμα τό, Ζάκ. Θράκ. (Αἰν. Γέν. Σαρεκκλ.) Κύθηρ. Πελοπν. (*Αρκαδ. Καλάβρυτ.) Στερελλ. (*Αράχ.) κ.ά. βᾶβιγμα Πελοπν. (Πάτρ.)

*Εκ τοῦ ρ. βαβίζω.

Βαβιξιά, ὁ ἰδ.

βαβίτσα ἡ, Κύπρ.

Κατὰ ΣΜενάρδ. ἐν *Αθηνᾷ 18 (1905) 366 ἐκ τοῦ βίτσα.

*Ο καυλὸς τῆς ἀγρίας σκίλλης.

βαβίτσιν τό, Κύπρ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. βαβίτσα.

Μικρὰ βαβίτσα, ὁ ἰδ.

βαβίτσωμαν τό, Κύπρ.

*Εκ τοῦ ρ. βαβιτσών-νω.

*Η ἀφρημένη ἐνέργεια τοῦ ρ. βαβιτσών-νω, ὁ ἰδ.

βαβιτσών-νω Κύπρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βαβίτσα.

1) Φιμώνω ζῶν με σχοινίον. 2) Δένω διὰ σιδηρᾶς ἀλύσεως ἐν εἶδει χαλινοῦ τὴν κάτω σιαγόνα τοῦ ἵππευομένου ζῶου.

βάβου μόρ., ἄγν. τόπ.

Λέξις πεποιημένη.

Εἰς τὴν παιδικὴν γλῶσσαν ὁ κύων. Συνών. βαβ-βᾶ, β-βᾶ.

βαβούκα ἡ, Καππ. (Φάρας.)

*Αγνώστου ἐτύμου.

Λόγος αἰνιγματώδης.

βαβουκλαμάδες οἱ, Σύμ.

*Αγνώστου ἐτύμου.

Τὰ μεγάλα χαμαίμηλα.

βαβουκλί τό, ΑΠαπαδιαμ. Πεντάρφ. 33.

*Αγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος γυναικείου ἐνδύματος: *Η καπετάνισσα φορέσασα πλήρη τὴν νυμφικὴν στολὴν τῆς με... τὸ βελούδινον βαβουκλί με τὰ χρυσούφαντα προμάνικα ἀνασηκωμένα.

βαβούλα ἡ, (Ι) Αἰγιν. Εὐβ. (Στρόπον.) Πελοπν. (Λακων. Λεβέτσ.) κ.ά. βαβίλα *Ηπ. (*Αρτ.) Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 437 βᾶβουλας ὁ, *Αμοργ. Θήρ. Νάξ. (Κορων.) Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Μάν.)

Λέξις πεποιημένη. *Ιδ. ΜΣτεφανίδ. *Ορολογικ. δημῶδ. 15 κέξ.

1) Τὰ βομβοῦντα ἔντομα, οἱ τῶν ἀρχαίων βόμβυκες, κυρίως ἐκ τῶν μεγάλων ὡς ὁ βομβυλιός, ἢ μηλολόνη κτλ. Αἰγιν. *Αμοργ. Εὐβ. (Στρόπον.) Θήρ. Κέρκ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Νάξ. (Κορων.) Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Λεβέτσ. Μάν.) Τὸ ἄρσεν. καὶ ὡς ἐπών. Νάξ. (*Ατύρανθ. Φιλότ.) Πειρ. Πελοπν. (Μάν.) Χίος κ.ά. Πβ. μπάμπουρας.

2) *Η παιδιὰ τυφλόμυγα, ἡ τῶν ἀρχαίων μυῖνδα ἢ χαλκὴ μυῖα Στερελλ. (Αἰτωλ.) 3) Παιδιὰ καθ' ἣν ὁ μὲν εἰς παίκτης σχηματίζει διὰ τῶν δακτύλων τοῦ κλωβόν, ὁ δὲ ἕτερος παριστάνει διὰ τοῦ δείκτου τῆς χειρὸς τοῦ τὴν ζητοῦσαν νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸν κλωβὸν βαβούλαν χωρὶς νὰ συλληφθῇ *Ηπ. (*Αρτ.) 4) Μετων. πρόβατον ἔχον ἀτροφικὰ καὶ πολὺ μικρὰ κέρατα περὶ τὰ ὦτα συνεστραμμένα Κρήτ. Συνών. βαβούλικο, βαβουλοκέρα. [**]

